

Η αριστερά του...μέλλοντος μας και η παραχάραξη της ιστορίας !

Η θεωρία των δύο άκρων έχει συλλάβει πολύ σωστά τη διεθνή πολιτική και ιδεολογική αναπροσαρμογή της εποχής μας, μιλώντας για την διεθνή ταύτιση άκρας δεξιάς και άκρας αριστεράς.

Παρόλα αυτά πολλοί από όσους δέχονται και διατυπώνουν τη θεωρία των δύο άκρων, συνήθως παραλείπουν να πουν ότι τα δύο άκρα ενώθηκαν πάνω στη βάση του Ρωσοκινέζικου φασισμού, και των απανταχού συμμάχων τους, για να βοηθήσουν αυτόν τον άξονα στην παγκόσμια κυριαρχία του.

Το παραλείπουν γιατί ο δυτικός κόσμος έχει φάει για τα καλά το παραμύθι ότι Ρωσία και Κίνα έγιναν-μετά την πτώση του κομμουνισμού και τη στροφή προς τον κρατικοδίαιτο καπιταλισμό που έκαναν- φίλοι μας και ακίνδυνοι ή ακόμα και ότι εκδημοκρατίστηκαν !

Εφόσον λοιπόν άκρα δεξιά και άκρα αριστερά έχουν γίνει πλέον ένα-υπηρετώντας κυρίως τη Ρωσία και τα συμφέροντά της, και δευτερευόντως τα Κινέζικα- πρέπει να βρουν και κάποιον κοινό τόπο στην πρόσφατη διεθνή ιστορία για να ταυτιστούν περισσότερο.

Και μπορεί η Σοβιετική Ένωση- και αργότερα η διάδοχός της Ρωσία-να καλλιεργούν επί χρόνια το προφίλ της αντιφασιστικής χώρας και του...δημοκρατικού αντιφασιστικού κομμουνισμού (εκμεταλλευόμενοι την επίθεση του παρανοϊκού Χίτλερ εναντίον των μέχρι τότε γεωπολιτικών του συμμάχων του Σοβιετικών), αλλά πλέον οι μάσκες έχουν αρχίσει να πέφτουν !

Όπως μπορούμε να δούμε σε πολλά κείμενα αριστερών site και συγγραφέων, πλέον οι κόκκινοι φασίστες προσπαθούν να

παραχαράξουν την πρόσφατη ιστορία-κυρίως του β' παγκοσμίου πολέμου- και να την αναπροσαρμόσουν στο πιο αντιδυτικό, κάτι που βέβαια εξυπηρετεί ιδεολογικά τη σημερινή Ρωσία του Πούτιν.

Έτσι λοιπόν, μέσα σε αυτά τα αντιδυτικά καγκεμπίτικα πλαίσια, δεν διστάζουν να παίρνουν ουσιαστικά και το μέρος των Ιαπώνων φασιστών, επεκτατιστών και συμμάχων του Χίτλερ, κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο !

Κατηγορούν λοιπόν τους Αμερικανούς και τον τότε πρόεδρο Τρούμαν ως δολοφόνους και εγκληματίες πολέμου για τις ατομικές βόμβες σε Χιροσίμα και Ναγκασάκι που έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα στους Ιάπωνες και σήμαναν το τραγικό τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και του αντιφασιστικού αγώνα.

Παραλείπουν φυσικά οι κόκκινοι φασίστες να πουν ότι τις δύο ατομικές βόμβες τις έριξαν οι Αμερικανοί διότι οι Ιάπωνες δεν συνθηκολογούσαν, ώστε να λάβει τέλος και ο πόλεμος, και αντιθέτως χρησιμοποιούσαν τους καμικάζε αυτοκτονίας για να προκαλούν νεκρούς και υλικές ζημιές στους Αμερικανούς.

Κυρίως βέβαια παραλείπουν να μιλήσουν για τον βομβαρδισμό των Ιαπώνων μέσα στις ΗΠΑ, στο Περγλ Χάρμπορ, που προηγήθηκε και που δεν θα μπορούσε να μείνει χωρίς απάντηση από τους

Αμερικανούς.

Πως λοιπόν και πότε θα τελείωνε οριστικά ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος αν δεν βομβαρδιζόταν αποτελεσματικά η Ιαπωνία ; Το γνωρίζει κανένας ; Θα μου πείτε τώρα γιατί να χτυπήσουν την Ιαπωνία με ατομική βόμβα που έφερε τέτοια καταστροφή ;

Και ποιος μας λέει ότι αν οι Αμερικανοί επέλεγαν σφοδρούς συμβατικούς βομβαρδισμούς έναντι της σθεναρά αμυνόμενης τότε Ιαπωνίας, θα είχαμε λιγότερους νεκρούς και μικρότερη καταστροφή, ειδικά αν κρατούσαν πολύ ;

Γιατί όταν δεν είσαι στη δύσκολη θέση των πολιτικών και των στρατιωτικών σε έναν πόλεμο από τον οποίο εξαρτάται το μέλλον της ανθρωπότητας, μπορείς να λες πολύ εύκολα ευχάριστα λόγια και να βγάζεις δήθεν φιλειρηνικές κορώνες.

Είναι βεβαίως η ίδια φασίζουσα αναθεωρητική λογική με την οποία οι Χιτλερικοί Χρυσασυγήτες κατηγορούν τους συμμάχους (και τους Σοβιετικούς) ως εγκληματίες πολέμου για τον σφοδρό βομβαρδισμό της Γερμανίας και κυρίως της Δρέσδης. Αλλά και αυτό το παραλείπουν οι αριστερούληδες...

Και φυσικά όσοι βρίζουν τον Τρούμαν εγκληματία πολέμου δεν γνωρίζουν ή δεν θέλουν να γνωρίζουν ότι από τη δική του Αμερικανική βοήθεια επιβίωσε η μεταπολεμική και μετεμφυλιακή Ελλάδα, αλλά και άλλες χώρες...

Ένα δεύτερο εξίσου εξωφρενικό που έχουμε παρατηρήσει είναι ότι οι αριστεροί (ακόμα και το ΚΚΕ, μέσω του "Ριζοσπάστη") δεν διστάζουν να παίρνουν ακόμα και το μέρος των Τσάρων, σε ότι αφορά την πρόσφατη Ρωσική ιστορία, προκειμένου να δαιμονοποιήσουν τη δύση και να συνταχθούν με την αντιδυτική γραμμή Πούτιν της σημερινής Ρωσίας.

Αυτό το χαρακτηρίζουμε εξωφρενικό διότι και ο ίδιος ο Μαρξ (και φυσικά ο Λένιν που τους πολέμησε) ήταν φουλ αντιτσαρικοί και μάλιστα ο Μαρξ στα κείμενά του μιλάει

καθαρά για την υπεροχή της πιο προοδευμένης Ευρώπης του διαφωτισμού και της βιομηχανικής επανάστασης απέναντι στην καθυστερημένη από κάθε άποψη Τσαρική Ρωσία !

Με αυτήν όμως την φιλοτσαρική γραμμή ο Πούτιν πετυχαίνει να εμφανίζεται και ως αριστερός και συνεχιστής του σοσιαλισμού, αλλά και να χτυπάει και τη «σατανική» δύση, εξ ου και την υιοθετούν και οι Έλληνες αριστεροί.

Στον αντίποδα βεβαίως εμείς θα θυμίσουμε τα λεγόμενα του Μάο Τσε Τουνγκ, ήδη από την εποχή του Μπρέζνιεφ, ο οποίος χαρακτήριζε τη Σοβιετική Ένωση ιμπεριαλιστική Χιτλερικού τύπου από την οποία θα κινδυνεύσει μελλοντικά η ανθρωπότητα (!!) και γι' αυτό άλλωστε έκανε τότε ανοίγματα προς τη δύση και τη Γιουγκοσλαβία του-σοσιαλιστή αλλά πιο εθνικοανεξαρτησιακού- Τίτο.

Με λίγα λόγια ο ιδεολογικός εκφασισμός και αναθεωρητισμός της Σοβιετικής Ένωσης είχε ήδη ξεκινήσει από την εποχή του Μπρέζνιεφ, πριν πετάξει και τον κομμουνιστικό μανδύα με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης !

Το σημερινό καθεστώς του Ρωσικού κράτους δεν είναι παρά η συνέχεια του προηγούμενου αυταρχικού κομμουνιστικού καθεστώτος με άλλα μέσα (δηλαδή μέσα στον καπιταλισμό) που προσπαθεί με ωμή βία και καγκεμπίτικες προβοκάτσιες για την παγκόσμια κυριαρχία του, όπως περίπου κάποτε και ο Χίτλερ.

Ο κομμουνισμός μπορεί να κατέρρευσε, αλλά αυτό που λίγοι κατανοούν και στη δύση, είναι ότι οι αναθεωρητές κομμουνιστές συνεχίζουν να κυβερνούν στη Ρωσία και στην Κίνα και είναι πιο επικίνδυνοι από ποτέ (Πούτιν και Κ.Κ.Κίνας) !

Αυτό δε που έχει αλλάξει στη Ρωσία είναι ότι ο πρώην σκληροπυρηνικός καγκεμπίτης Πούτιν δεν πολιτεύεται καθαρά ως αριστερός, αλλά συμπορεύεται και με την φασιστική άκρα δεξιά και στη Ρωσία και διεθνώς και έτσι έχει πάρει μαζί του και τα δύο αυτά ακραία ρεύματα στις περισσότερες χώρες.

Αυτό ξεγελάει και τους μεν παραδοσιακά ανόητους ακροδεξιούς που τον θεωρούν από δικό τους έως και αντικομμουνιστή, ενώ από την άλλη οι αριστεροί και κομμουνιστές τον υποστηρίζουν συνήθως πιο καλυμμένα για να μην εκτεθούν.

Βεβαίως το αστείο της υπόθεσης είναι ότι στην πραγματικότητα και οι δύο πλευρές τον θεωρούν δικό τους και απορρίπτουν μετά βδελυγμίας τη σύμπλευσή του με το άλλο άκρο. Με λίγα λόγια όλοι αυτοί τσακώνονται μεταξύ τους για το ποιος είναι πιο φασίστας !!

Αυτή είναι λοιπόν η αριστερά του...μέλλοντός μας !